

Da det offentlige ikke tog sig af Sagen, fordrede man fra Det frie Folkepartis Side den 21. April 1937 en retslig Undersøgelse af Strafansvaret, men dette blev afvist af Statsadvokat og Rigsadvokat under Henvisning til, at Strafansvaret var *forældet*. Anklagemyndigheden havde altsaa efter Det frie Folkepartis Opfattelse i første Omgang undladt at rejse Tiltale mod øjensynlig straffskyldige Personer og derefter afvist en Undersøgelse af Strafansvaret med Forældelse som Begrundelse, skønt Straffelovens Forældelsesfrist paa 2 Aar, efter hvad Ordføreren for Forslagsstillerne gjorde gældende, først var begyndt at løbe, da Forundersøgelsen sluttede den 5. November 1935. I øvrigt havde de for Erklæringen ansvarlige under næsten hele Forundersøgelsen staaet som sigtede, hvilket maatte medføre en Forlængelse af Forældelsesfristen. Yderligere anførtes, at de paagældende i Virkeligheden var blevet domfældt ved Østre Landsrets Dom af 13. November 1936 i en Injuriesag mod Hofjægermester Sehested, og at Tidspunktet mellem denne Sags Indbringelse for Landsretten og Domsafsigelsen derfor maatte udgaa af Forældelsesfristen.

Justitsministeren svarede paa det første Spørgsmaal, at han selvfølgelig kendte Østre Landsrets Dom af 13. November 1936. Straks efter Afsigelsen blev Dommen og Sagens Akter gjort til Genstand for Undersøgelse i Justitsministeriet, men man fandt ikke heri noget, som rokkede ved det Resultat, Byretsdommen i selve Kødeksportsagen af 6. Juni 1936 var kommet til. Udvalgets Redegørelse var, efter hvad Byretsdommen havde fastslaaet, paa visse Punkter uheldig og urigtig, men der var intet nyt fremkommet herom i Sehested-Sagen, idet man i denne civile Sag ikke anstillede selvstændige Undersøgelser angaaende Eksportsagen, men alene holdt sig til, hvad der var kommet frem for Byretten i Eksportsagen.

Angaaende Straffelovens § 163 fremhævede Justitsministeren, at den kun kunde anvendes, naar der forelaa en urigtig Erklæring, som var afgivet med Forsæt. Ifølge Dommen kan der imidlertid ikke antages at have foreligget Forsæt i det heromhandlede Tilfælde.

Spørgsmaalet om, hvorvidt det maa anses for en formildende eller skærpene Omstændighed, naar et strafbart Forhold angaar Statens mest betroede Tillidsmænd, besvarede Justitsministeren med, at det — hvad han egentlig mente, Forespørgerne paa Forhaand maatte være klar over — er en skærpene Omstændighed.

Naar der dernæst blev spurgt, om det var en formildende eller skærpene Omstændighed, at Regering og Rigsdag ved en misvisende og urigtig Forklaring blev ført bag Lyset,